

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد محق
۰۸ نومبر ۲۰۲۲

محمد محق

افغانستان، زنان تحصیل کرده و آینده ابرآلود

با اعلان نتایج امتحان کانکور سراسری در افغانستان، معلوم شد که شماری از دختران سخت‌کوش و پرتلاش کشور توانستند در کنار پسران به برخی از رشته‌های دانشگاهی راه یابند. این‌که هنوز شماری از دختران ما می‌توانند به شماری از رشته‌های تحصیلی راه پیدا کنند جای خوش‌حالی دارد، و قطعاً از زنده به گور شدن دسته جمعی همه آنان بهتر است. پدرانی که با اعلان موفقیت دختران شان در شبکه‌های اجتماعی شادمانی خود را ابراز داشتند مایه سربلندی آن بخش از مردان افغانستان شدند که از افکار پوسیده رهایی یافته و زن را به مثابه انسانی همسان با مرد در کرامت و حقوق بشری می‌شناسند، مانند عزت افغان از شینوار که به سنت طالبان مبنی بر محو هویت زنان این کشور تن نداد و افتخار به موفقیت دخترش را همگانی ساخت. او الهام بخش پدران بیشتری خواهد بود تا با سنت‌های ناروا در افتند و به آینده روشن فرزندان شان ببینند.

این موقف دلیرانه نشانه‌ای از این است که هنوز نشانه‌های جدی از مقاومت مردم در برابر سیاست‌های تبعیض و سرکوب وجود دارد، اما بدون شک چنین اتفاقات کوچکی کافی نیست که ما را نسبت به آینده زنان افغانستان بسیار خوشبین نگه دارد. اولین عامل مهم نگرانی این است که انتخاب دختران برای رشته‌های علمی با محدودیت مواجه شده است و این تبعیض آشکار و نامعقول است. تبعیضی که در عرصه‌های علم و تحصیل وجود داشته باشد به نهادینه شدن تبعیض در سطوح دیگر خواهد انجامید و بی‌عدالتی را ژرفتر و گسترده‌تر خواهد کرد.

نگرانی مهم‌تر اما این است که فرصت کار و اشتغال برای زنان تحصیل‌کرده وجود ندارد و آنان از به دوش گرفتن مسؤولیت در وظایف دولتی محرومند. زنانی که فرصت تحصیل نداشته‌اند بدون شک با دشواری‌های بیش‌تری رو به رو هستند. اگر قرار باشد که زن سال‌ها از عمرش را صرف تحصیل کند و برای تحصیلش از منابع عمومی سال‌ها هزینه شود، اما در پایان به وظایفی که در یک جامعه روستائی برای زنان تعریف شده است تن بدهد، هم تلاش او به هدر رفته است و هم هزینه‌ای که صرف آن شده است. همان‌طور که درس خواندن و تحصیل کردن حق زنان و دختران افغانستان است، کار کردن و حضور داشتن، چه در ادارات دولتی و چه در سکتور خصوصی، و نقش آفریدن در صنعت، اقتصاد، سیاست، هنر، دانش، امنیت و دفاع نیز از حقوق شان است و هیچ دلیل معقولی برای محروم ساختن شان از آن وجود ندارد.

نه تنها از منظر حقوق بشری، بلکه علاوه بر آن از منظر تئوری‌های توسعه، حضور زنان در عرصه‌های یادشده مهم است، زیرا سبب پویایی، شکوفائی و ترقی جامعه می‌شود. اساساً هیچ جامعه‌ای نمی‌تواند با خانه‌نشینی کردن نیمی از مردمش به پیشرفت و موفقیت برسد.

طالبان گویا به این نمی‌اندیشند که چهل میلیون دالری که هر هفته از امریکا می‌گیرند بخشی از آن مالیات زنانی است که در آن کشور کار می‌کنند و در چرخش ماشین اقتصادی آن سهم دارند، به شمول زنانی که در روسپی‌خانه‌ها مجوز فعالیت رسمی دارند. اگر آن بسته‌های چهل میلیون دالری شیرین است و به کار تحکیم نظام اسلامی و تطبیق شریعت می‌آید، باید دانست که شیرین‌تر از آن این است که زنان و دختران این کشور کار کنند، عاید داشته باشند، چرخ اقتصاد این کشور را فعال نگه دارند و از دسترنج پاک و حلال خود مالیات بپردازند. بدون شک مالیاتی که از پول حلال زنان زحمت‌کش این سرزمین به دست بیاید با برکت‌تر از پولی است که از مالیات روسپی‌خانه‌های خارجی به شما خیرات داده می‌شود.